

Fredes församling
 1848 till
 Jungs Text
 Många 429
 Herten skall and
 barna sig af
 af. Så vara
 nings. Neder
 och bästa våra
 lyder i Slafvets
 ljus. Vår Upl
 ha del. Text inne
 hälsar fäderna till
 fäst, som i ke

Äro bröderna
nu för tiden. De
feten. Många brunn
på penestallion. Sju
ffrentt ansliga
taleyätt på hultas
man nu för tiden
skulle stötta sig. An-
tungen hade. Stran-
dud flit vält för
dana underliga ta-
iefatt, för att man
denn hitmörka-fig
fämpa andra
derone, eller att

brödde han sig
icke om, att hålla
granna och varken
gruviskningar, som
mest behaga mig
den utan talade
rätt fram. Som
andres fall. Sju. Han
hade förmåga att
de stäffandes, som
skulle drabbat det
agaduktiga fallet
han hade varit
den det förfrä-
liga. Elände, som
skulle drabbas

konstnärernas
jag med ett församling
i Kirkebladet. De med
Gustaf och hans hustru
och jag so mycket öfver
mycket till denna och
hvar som behöfver för de
som för handbrädet i Glava
får och deras verk och
minn tillförlitligt. Hvar
här, M. J. Koberg i Kragers
Påse Gammelfors Skrifvare
hvar och minnlig. Tullmagden
här i närheten

äfven som på den
Ogudsaktiga befuerne
Men det agudsakta
ga polket tyckte
ikke. om sådana ho-
teller, emedan de tro
sig hafva befuat
ett så stort nett
och skruete, när
de flugo, såga och
hörde. Hvar som
stod och trofuerne
Naturligt vis på
ett fint och heder-
ligt, fätt, att ikke
hagen Rande

Att till en Kammar
Uppgifte att skänka
man drakta, och
håll sig lustig
man förutställt
Guds and, och skänka
de bakom rind
bänken. brunn
Hälsan och skänka
utan på. bänken
Lustig och
galestapen, hus
hålls man som
Guds namn

Att till en Kammar
Uppgifte att skänka
man drakta, och
håll sig lustig
man förutställt
Guds and, och skänka
de bakom rind
bänken. brunn
Hälsan och skänka
utan på. bänken
Lustig och
galestapen, hus
hålls man som
Guds namn

Missbrutades till
Tralldam vid Skep-
pelse och snart
hänfdes. Grannlåt
och häypand i kläderna
Alla mest var
Genickhet, och viny-
liskt i färg. Men
hade Trallstern
i Guds befällning
förkunnat Guds
straffdarnas, men
förutgåes dock
bättre tiller, sedan

Falken
hade en
der gätt
sitt väl-
förtjente
straff.
och på
sitt be-
akt från det betyd-
niska fängelset
då skulle Herren
kasta deras synder
i gläffom djupa.
Det låter något
besynnerligt i

Våra öron, att syn-
derna kastas i Hells
djupa, men den
trilskes Samvete
is betungadt af syn-
der, anstas och bides
att synderna måtte
kastas i Hells
djupa, han anstas
att hans syndes
måtte begravas i
glämskans djupa.
Men synderna be-
gravas inte så lätt
i glämskans djupa
sedan de blivit

på menisken
Samvete. Han kan
inte så lätt komma
ifrån sina syndes,
han kan gjort dem.
Den sorglösa menis-
ken har egentligen
inga syndes på sitt
samvete, emedan
disfusen regan
länge sedan har
begravat dem i
glämskans flod.
Hedningarne
9 ma

hade den Tro
att ingen m
niskad kunde fa
Skulle friid. an
tra Verlden, imm
han druckit ur
glanskan flad.
mensken borde
dricka fa myrket
af glanskan. Han
att han glände ut
jagman, han skulle
glänna ike all
alla sina fyndest
utan afu
frustrer

Grunds. S. Gustaf
S. Gustaf
S. Gustaf

Grunden och R.

han glänna hela
fitt jundiska lif, han
skulle glänna, att
han utskat i
verlden, han skulle
allora glänna ike
att han varit till
i verlden. då först
skulle han fa Sam
vets friid. men den
na. glännskan, flad
har nu utskat fa
att det ike är
nara möjligt, att
glänna. Men han
hat eller kärlek,

glädje eller sorg
när eller smärta
allt hvad rummet
hvar punkt tanken
talat eller gjort
smärta har orsaka-
nat i ens det
om vill eller icke
och dant hett
just för tänd
att han icke som
gläms, tramat
af hvad han har
vänder tanken
talat eller gjort

Johnston d. 1. 1840

Da äfrun dot
funn han att
vet sig hafva gjort
framtälly för sin
ne, och ligger hvar
i takt till dennes
de, som hafva ve-
nit skymtande
ärut de kristna
och katolikerna
att veta det, de
dämlig på dennes
dag för fädernas
de äfrun vet sig
hafva gjort
amnt att

De fråga Fräls-
sen: Huru när jag
vi dig hängigade
Tanstygare, hugvill,
eller skattn och frib
eller i fängelse, och
vi tjente dig ike.
Dessa frälsan ia äbe
nåja för att de
veta sig Allra
hafva varit äbe
härtege ena
Frälsaren. och lita
väl, dåman, och
för en tynd, som

de Allra veta sig
hafva begått
Huru skall det
det, de gå med
frälsan, frälsan
som de veta
vara frälsan till
De kunna Allra
glämma, och
och de veta, och
fäst, för barnet
att de veta, och
nåja, glämma
fäst, som barnet
veta, och
om det veta
om det veta

Nagon raknings
sam
kunde katta deras
tynder: Haffan
djup: för skulle
de få samu
frid. Men deri
Helhetet fimm
gen, som på an
katta deras
tynder: Haffan
djup. Men hos
i nåda tiden

finner det sig fyra
kun katta
beträffande samu
ten
Haffan
ack det är Himm
men de fann
uke and betän
gade af tynder,
de behåvas i
gen Trälpare
Ty fyra träl fob
der hade ikke på
Israel. alk. de
bättre sig enast
i utvärte, matto

De tyentes i det
fynliga af Gud
etter Betydning
saa fange det
men det blef
i det flaa
flora fengment
Nag dramma
ytte Gud tyent
gode inges inwa
tes kjentens for
andring fengde
Candaf mign
i fa galar blefuo.

betungade af fra
fyndes, ah ah diff
as det, jam Prose
ten taler, deget
telle viffen, Lizon
Mens mange nu
for tiden, ett men
ikke om taga Pro
fetsen, forat fagel
for etter, ande
att det i gamle
Testamentet i det
viss mange, jam
tralle ra det, ett
etty, dette, ett
Gud ikke, jam
viss, fa, orat
Denn, att, att

att det ar 1857, egen an
 lärer, ja för jag har hemkommit
 för denna inbjudelse måtte
 varit med det första till min
 skull af mig Herr Perstén

ingen och ett hemligt
 bräde med oändli
 ga frö

allt så munda
 som tyda för
 efter sitt försu
 att ingenting
 färdigt ar det
 bekant om Henri
 /Kung till land
 efter dader. att
 menniskan fäls
 des bör vara

det för när
 det af denna
 vill säga som till
 Nya detta
 fröja omvanda
 sina besök för
 vädig utse för
 detta
 bestemt som
 det som god
 alla
 fröja att
 bryter af
 nagon
 och
 färdigt

vi veta ganska
litet om munst
righet efter b
den, och det lilla
som vi veta derom
är så dunkelt
så oförklarligt
och så dunkelt
förhållande om
alla våra för
naste förstå
ningas som Gud
naturliga, och
Förståelsen måste
hysa, när det

talar om de eviga
straff för dem
som följa på
ett förtärligt brätt
Derför tror ingen
samlas mer till
att det finns något
öfvermåttigt inget
för inget själ
när i öfvermått, tror
att det finns något
öfvermåttigt och att
det finns något
öfvermåttigt, ja måste
det finns något
för att förstå, men

icke för förtärligt
falle. Om vi gå till
Böcker och blicka
på dem att de ha
tel måste vara till
redt like alla
för dyfles, men
äfven för allt
hudenligt fall,
icke blifvit om
värdt och
mytligt. Lufken
att han ankan
gare, förjuma al
la, som icke hafva
samme Tro, som

de hade, och denna
makt att de
habe, du tror till
egnat sig enligt
öfriga and, och egen
konferens.
du tror hade nämli
gen varit i Hefu
het, och väpte fäl
des af egennem
nakt, att det
fanns ett Hefuete
i hans egen barm.
Då han var i Senn
vet qual, då han
de hade, att det
fanns ett Hefuete
i hans barm.

Man grabbla; och
fundera ^{man} och
nå, huru kan
skulle bli fräls
ifrån detta Kevete.
och kan inte ha
mer grubstat, så
vi varit i Papper.
slänt Annu i den
na dag.

Nu för tiden
hafva de flesta
dithen Tro andakt
i perupen me.
inte i hjortat

De hafva
fästna erfaren
heter, som det
de hafva inte
gonom gått trå
dens ordning
i hjortat, utan
på papperet.
Dessför vet
de ingenting om
värkel, om
dessa näml.
fädelser; men
lära om helge
len drifva de

Med all makt
 ike för egen
 räkning, utan
 för den Christnes
 räkning, för
 fäde, hustru
 de själfrädd
 va. Med an de sjä
 sig en rätig rök
 att häfva för
 het, rättigheten den
 frihet, som den
 världens. Gud ha
 gifvit den.

Med all makt
 ike för egen
 räkning, utan
 för den Christnes
 räkning, för
 fäde, hustru
 de själfrädd
 va. Med an de sjä
 sig en rätig rök
 att häfva för
 het, rättigheten den
 frihet, som den
 världens. Gud ha
 gifvit den.

Underskriften
 1858.

verldens Gud
tror sig älska
den friheten af
alla varelser,
omman han af
spuddat sig alla
band, och han
tror sig icke be-
rädda af nå-
gon högre makt.
Samma rättfrä-
ga frihet mena
sig äfven slava
hans tjenare.

ega; ty de säga t
som Gud älskar sin
Äro frie fästade, och
håfue ingen träl
venet. Och han
hette då den rätts-
färdiga; den bästa
och andelig träl-
dame som han
trädde i. Han
hette. Han hette
Dahlgren
hette. Han hette
Oluf, och detta
hette han.

ni Alla Rade
hufvas, de mena
att Gud har kraf-
tat Alla deras
synder i kaffet
eloge, men de
as denna Verld
res Gud, som har
kraftat Alla
deras synder i
glansens kläd.
Deamma Alldrig

begärund, och rikast antialla, uttala,
contant efter gånghatt alla
öfverfändas, hvar för sig
med sig. Sjua fyra
ihag. De till på alla
När Allmänhet hagar till
dri på till försök
vorne. Hjarta. De till
taller dem, som har
de Gud i hvar sin
dem, som de till
va öfver dem
men Gud har inte
så därt. men
till. Rade. De till
hufvas. De till
hemme de till

ihåg, huru de betest
sig omat de älskade
Män här på hemmet
dag för dag. Dess
här härdhet och
ohälsamhet
omat hänsen.

De säga sig aldrig
kapula sett Frak-
färd i någon tid.
och lipul de
här dem, för de
bratt som de aldrig
veta sig kapula
begatt.

De Ramma

Nu skulle det vara
för de ungdomliga
för de balfastiga
för de besträfvade
som Drafe ten Her-
ves i Dagens Text
Herron. Skull ännu
förbarra sig öfver
ap, på, vara syn-
der meder och katta
dem i Haffern, öfver
Men de besträfvade
Äro nu för tiden fall-
syna. Man finner dem
like ibland de besträfvade

I som från hata
 den första
 de kristna
 och tros
 Gudi om till yvra
 Gud, att de oräpa
 Christi lärjungar.
 Man finner inte de
 batfärdiga i hans
 händer och lyft
 hysas. Man finner
 inte förbror färd
 hjertan, hans för
 bärar och hörs
 ner, som alskar.
 "We can...."

samt belyst
 tillräckligt af onskat
 tillfrämmande
 ordammaff
 de till
 välsatt om oss
 Gud. Man finner
 inte några förgä
 de Jesu lärjunga
 gar bland den
 stora hysen
 repas. Kroosfäst
 korsfäst
 hysen inte

ibland Akademien
 vännerna som inte
 säga ett ord,
 när Trälarna
 gå lif är i fara.
 Endast det, som
 man den, som
 grata ut jämsa
 sig, ibland de
 följande häryr
 gar, som se den
 tronspätte blada
 på karket, för
 deras fjender,
 som höra den

rapar. Mess Gud
 Min Gud. Det är
 ner den älsning
 mig? Ibland life
 följande häryr
 gar fjender, som
 den till följande
 Christen, och på
 den följande häryr
 ten, från hand
 följande häryr
 följande häryr
 följande häryr
 följande häryr
 följande häryr
 följande häryr

kaffert
 djup
 Ymnis är det när
 mig är: förjunda
 Jesu Jesu dör-
 gas? Från J, att
 Herren kaffert
 kaffert alla
 ätra synder i
 kaffert djup?
 Från J, att
 Herren vill
 förbarma sig
 af oss vilken salig
 viljan salig

vanda, nästan J
 att Herren kaffert
 kaffert alla ätra
 synder: kaffert
 djup. En salig
 Från J, att
 Herren vill
 förbarma sig
 af oss vilken salig
 viljan salig

Maria magdalena
 fittes ännu och göts
 på Christi graf.
 Han tror icke, att
 hennes himmel
 vinn är icke
 och att glans

Här fram för
himmel. Men snart
skala hennes ögon
öppnas. Hon skall
känna honom på
natten. Hon skall
förfäras av hans
kärlek, hon skall
få se honom för-
bäddad. Hon skall
få se honom
uppsamlad till
sin Fader. Hon
skall få se honom
på Gläns berg

Lil. Margis Österberg

förklädd, med
den som färdig, vil
kan hon fåt för sin
kärlek, skall. Der
skall hon få tala
sinja och ära Ho-
nden, när han är
för frög, att prisa
 honom. Hon
skall få se en af
den fattiga älska-
ningens, hans Eng-
lytt till Englands
äroer.